

Bilag 6.

FOLKETINGETS UDVALG ANGÅENDE STATSREVISORERNES BETÆNKNING FOR FINANSÅRET 1963-64

Den 17. november 1965.

I den af statsrevisorerne afgivne tillægsbetænkning over statsregnskabet for finansåret 1963-64, side 135-141, indeholdes en redegørelse fra 4. revisionsdepartement vedrørende byggeriet i forbindelse med udflytningen af Danmarks tekniske højskole og Danmarks ingeniørakademi til Lundtofte. I redegørelsen er det fremhævet, at Lundtoftebyggeriets planlægningsudvalg og byggeudvalg har anfægtet revisionsdepartementets adkomst til at kritisere byggeforvaltningens dispositioner, og statsrevisorerne har i denne forbindelse bemærket, at forudsætningen for statsregnskabslovens § 10 må være, at revisionsdepartementerne altid kan kræve oplysninger vedrørende sådanne dispositioner, der indebærer økonomiske konsekvenser, jfr. statsregnskabslovens § 12.

Et mindretal i udvalget har imidlertid ikke kunnet godkende statsrevisorerens opfattelse af bestemmelserne i statsregnskabsloven og har givet følgende redegørelse for sin indstilling til spørgsmålet:

„Selv om revisionsdepartementet, som det oplyses side 141 i tillægsbetænkningen, „i en lang årrække (har) fremsat kritik vedrørende . . . dispositioner, inden disse endnu har medført udgiftsafholdelse“, kan departementet ikke herved have erhvervet adkomst til denne praksis, som ikke er hjemlet i statsregnskabsloven. De to paragraffer i denne lov, som statsrevisorerne påberåber sig, taler utvetydigt om aflagte regnskaber og disses prøvelse, og dertil kommer, at den kritiske kontrol af trufne dispositioner, for hvilke der er givet hjemmel i statsregnskabslovens § 15, udtrykkeligt er begrænset af sætningen „for så vidt de nævnte dispositioner har givet sig ud-

tryk i regnskaberne“. Det må i øvrigt følge af lovens § 1, at ingen, ej heller revisionsdepartementerne eller statsrevisorerne, kan gribe ind i den enkelte ministers ret til at administrere de givne bevillinger.

Såfremt man måtte ønske at give revisionen adgang til at udøve en løbende kritik af forvaltningens dispositioner, måtte der derfor efter mindretallets mening først gennemføres en dertil sigtende ændring af statsregnskabsloven. For tydelighedens skyld skal det tilføjes, at mindretallet vil være meget lidt tilbøjeligt til at støtte en sådan ændring, der ville kunne vanskeliggøre forvaltningens arbejde i urimelig grad, og som næppe kunne undgå at medføre betydelige bekostninger.

Med hensyn til den omtalte sag kan mindretallet helt henholde sig til undervisningsministeriets standpunkt og vil særlig pege på det forhold, som planlægningsudvalget i sin skrivelse af 30. september 1964 til undervisningsministeriet omtaler således: „at udvalgenes arbejde unødigt belastes og forsinkes med besvarelse af spørgsmål fra revisionen“. Der kunne efter mindretallets opfattelse være anledning til at opfordre statsrevisorerne til ved deres revision af revisionsdepartementernes regnskaber at have opmærksomheden henvendt på, om revisionen ved igangsættelsen af særlige undersøgelser har påset, at de her ved forårsagede omkostninger — såvel i revisionsdepartementerne som i de berørte forvaltningsgrene — står i et rimeligt forhold til de resultater, som undersøgelserne kan formodes at føre til, samt at forvaltningens arbejde kan foregå uden unødige hindringer.“